

nedsat med et Beløb, som omtrent svarer til den Del af de direkte Skatter, der betegnes som Landskat og Ligningsskat. Jeg har ikke troet at burde nedsætte den med visse Procent eller med en vis Brøkdel, da selve Ansættelsen nu er saa ubekvem, men ment at burde sætte helt ny Takster for den, nemlig i Kjøbenhavn af Forhuse 7 Øre aarlig pr. Kv.-Alen og af Side- og Baghuse 4 Øre, medens den i Købstæderne og paa Landet er foreslaaet stigende fra 2—4¹/₂ Øre. Det betegner en Nedsættelse af omtrent 30 pCt.

Det vil imidlertid være klart, at naar disse Skatter skulle bortfalde, maa de erstattes med andre Skatter, og at der navnlig, da det kun er den uheldige Maade, hvorpaa disse Skatter lignes og fordeles, som paakræver deres Forandring, ikke vil være Grund til helt at befri de faste Ejendomme for dem, men at der paa den anden Side vil være Grund til ved Siden deraf at inddrage nu skattefrie Objekter og saaledes erstatte disse Skatter med en Skat paa Formue og en Indkomstskat. Dette fører jo ret naturligt til, at man ved Formueskatten gaar til en mere direkte Opkrævning eller Paaligning af Skat paa selve Ejendommene, og at man derved føres ind paa det System, der almindeligt betegnes som Indkomstkildebeskatning, et System, der vel ikke lader sig fuldstændig gennemføre, men dog tilnærmelsesvis, idet det jo er givet, at for de rent personlige Indtægters Vedkommende maa man holde sig til Personen. Forslaget falder derfor i tre Dele, dels Indførelsen af en Ejendomsskyld af faste Ejendomme, dels en Kapitalskat af al indtægtgivende Formue uden for fast Ejendom med Tilbehør og Skibe — som falder ind under Ejendomsskylden —, dels en Indkomstskat af al Fortjeneste, som haves dels af Næringsdrift eller andet selvstændigt Erhverv, idet ikke udføres i andres Tjeneste, dels af lønnet Arbejde i andres Tjeneste. Det vil altsaa ses, at Indkomstskatten kun kommer til at omfatte Beskatning af personlig Indtægt, medens den Indtægt, som haves af Formue, bliver beskattet dels gennem Ejendomsskylden, dels gennem Kapitalskatten. Det bestemmes da, at de faste Ejendomme skulle ansættes til deres Værdi i Handel og Vandel som fri Ejendom efter de nærmere i Lovforslaget givne Regler, som jeg ikke her skal trætte Forsamlingen med. Men der søges herved tillige afhjulpet en væsentlig Mangel ved de bestaaende Skatter paa fast Ejendom, nemlig den, at de udelukkende bæres af den nominelle Ejer,

som ofte kun er Ejer af en mindre Del af Ejendommen. Forslaget gaar da ud paa at dele Skattebyrden mellem Ejeren og Prioritetshaverne, og det sker derved, at Skatten opkræves hos Ejendomsbesidderen, men han bliver berettiget til at indeholde et Beløb, der svarer til den paa Prioriteterne faldende Andel i sin Renteudbetaling for disse. Jeg tror, at dette maa siges at være et ikke uvæsentligt Fremskridt og en Forbedring, som ofte og med Grund er bleven paakrævet. — Kapitalskatten kan jeg omtale ganske kort, thi de Regler, der gives for dens Opkrævning, stemme ret nær med de Regler, som vare givne i et Forslag, der fremkom fra dette Ting i en af de tidligere Betænkninger om Formue- og Indkomstskat. — Hvad Indkomstskatten angaar, saa slutter Forslaget sig ogsaa ret nær til de hidtil foreliggende Forslag for saa vidt angaar den hele Paaligning og Opkrævning og deslige, men dog saaledes, at der for den Skat, som betales af Arbejdere i Statens og Kommunernes Tjeneste, finder en Indeholdelse af Skattebeløbet Sted hos Staten eller Kommunerne, saa at den direkte Opkrævning, der saa ofte falder tyngende og vanskelig, naar den kun sker en eller to Gange om Aaret, derved undgaas, og Beløbet successivt indbetales paa en for Skatteyderne langt mere lempelig Maade. Det er foreslaaet, at i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg et Beløb af 1,000 Kr. skal fradrages fra hver Indtægt og i det øvrige Land 800 Kr., og det har i det hele taget været en Bestræbelse at gøre denne Skat noget lempeligere og noget mindre utiltalende, kan jeg gerne sige, end de hidtil kendte Indkomstskatter, og saaledes som den ogsaa vilde blive efter de tidligere foreliggende Forslag. Skatten er for faste Ejendommers Vedkommende foreslaaet sat til 0,6 pro mille af Ejendommens Værdi, for Kapitalskattens Vedkommende til 1¹/₂ pCt. og for den personlige Indtægts Vedkommende til 1,1 pCt., men saaledes, at den for dem, der selv have angivet deres Indkomst, kun opkræves med 1 pCt. Jeg har troet, at der her var en Vej, hvorved man kunde naa frem til en fyldigere Anvendelse af Selvangivelse, uden dog at gaa til den tvungne Selvangivelse, og det forekommer mig ogsaa i og for sig ret naturligt, at der gives en saadan lille Præmie for Selvangivelse, fordi det jo dog kan betragtes som det almindelige, at der ved Selvangivelse fremkommer en noget større Indtægt end den, man kan naa til at faa frem ved Ligningskommissionens Ansættelse.